

skusji Państwowa Rada Ochrony Przyrody podjęła uchwałę, której główne ustalenia, w imieniu komisji wniosków przedstawił prof. dr Tadeusz Szczyński w następującym sformułowaniu:

1. W ogólnych założeniach planu turystycznego zagospodarowania kraju zostały słusznie wyłączone parki narodowe z obszarów I kategorii o wiodącej funkcji turystycznej.

2. W celu zabezpieczenia innych cennych kompleksów przyrodniczych zachodzi potrzeba wyłączenia z obszarów I kategorii również projektowanych parków narodowych i parków krajobrazowych zgodnie z programem ochrony krajobrazu.

3. Ponieważ w skład obszarów turystycznych I kategorii wchodzi również znaczne powierzchnie terenów leśnych, konieczne jest, aby w dalszym etapie prac nad krajowym planem zagospodarowania turystycznego dokonano uzgodnień z Ministerstwem Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, dotyczących formy i zakresu zagospodarowania tych terenów dla potrzeb turystyki.

4. Istnieje konieczność przyspieszenia formalnego zatwierdzenia stref ochronnych parków narodowych.

5. Podjąć należy działanie zmierzające do zlikwidowania w obszarze parków narodowych wszelkich obiektów czasowych jak domków campingowych itp.

6. Wobec wzrastających zagrożeń, pod wpływem których znajduje się Tatrzański Park Narodowy, postuluje się przyspieszenie zatwierdzenia planu przestrzennego zagospodarowania Parku.

Witold Kucharski

Z PARKÓW NARODOWYCH

Jemiola rozpięzchła *Viscum laxum* w Wolińskim Parku Narodowym

Pierwsze stanowiska tej posożytniczej rośliny stwierdziliśmy w 1969 roku po stronie południowej Parku (Wybrzeże Zalewu Szczecińskiego). Jemiola występuje tam na sosnach 80—120-letnich. W latach 1970—1976 zaobserwowano szybkie rozprzestrzenianie się tego gatunku w kierunku północnym, szczególnie wśród bardzo starych drzewostanów sosnowo-bukowych. Piotrowska (1955, 1966a, 1966b) nie podaje tego gatunku z obszaru Wolina. Wnioskować z tego można, że w latach pięćdziesiątych, gdy prowadzono tu szczegółowe badania florystyczne i fitosocjologiczne, gatunek ten występował nielicznie. Z Wolina podaje go Rothmaler (1959/60), jako bardzo rzadki i występujący w okolicach Międzyzdrojów i Warszawa.

Jemiola rozpierzchła jest gatunkiem stosunkowo rzadkim, występującym na sosnie *Pinus silvestris*. Rozprzestrzenianie się tego gatunku w ostatnich latach w lasach Wolińskiego Parku Narodowego jest zjawiskiem interesującym, gdyż może sygnalizować niezauważalne zmiany w biocenozie. Sprawa jest o tyle interesująca, że jemiola pospolita *Viscum album*, która bardzo licznie opanowuje topole na obszarze Pomorza Zachodniego, na Wolinie nie występuje.

Bogdan Jakuczun

PISMIENICTWO

Piotrowska H. 1955 *Zespoły leśne wyspy Wolin*. Prace Kom. Biol. t. XVI z. 5. Pozn. Tow. Przyj. Nauk. Poznań.

Piotrowska H. 1966 *Rośliny naczyniowe wysp Wolina i południowo-wschodniego Uznamu*. Prace Kom. Biol. t. XXX, z. 4 Pozn. Tow. Przyj. Nauk. Poznań.

Piotrowska H. 1966 *Stosunki geobotaniczne wysp Wolina i południowo-wschodniego Uznamu*. Monogr. Bot. Vol. XXXII.

Rothmaler W. 1959/60 *Karten zur Pflanzengeographie Mecklenburgs. Ergebn. d. Gemeinschaftsarbeit Meckl. Floristen*. Wiss. Zeitschr. d.E. — Moritz Arndt. Univ. Greifswald Jg IX.

Stanowiska roślin rzadko występujących odnalezione w Tatrach Zachodnich

Zakład Ochrony Przyrody PAN w Krakowie gromadzi materiały dokumentacyjne dotyczące chronionych, rzadkich i zagrożonych gatunków we florze polskiej. Dlatego w 1977 r. ze szczególną uwagą notowałam stanowiska roślin rzadkich w Tatrach. Niżej podaję zdobyte informacje o występowaniu tych roślin w Tatrach Zachodnich. Stanowiska znalezione przeze mnie nie były dotychczas wymieniane w piśmiennictwie (ryc. 1).

Informacje dotyczą: rutewnika jaskrowatego *Callianthemum coriandrifolium*, kortuzy (zarzyczki) górskiej *Cortusa matthioli*, kuklika rozłogowego *Geum reptans*, skalnicy mchowatej *Saxifraga bryoides*, kokoryczki wonnej *Polygonatum odoratum*, starca pomarańczowego *Senecio aurantiacus* oraz rutewki mniejszej *Thalictrum minus*.

Rutewnik jaskrowaty (ryc. 2) należy do rodziny jaskrowatych *Ranunculaceae*. Jest wysokogórską rośliną, rzadką w Tatrach Zachodnich. W dniu 13. 6. 1977 znalazłam dość duże stanowisko tej rośliny na Smreczyńskim Wierchu w Tatrach Zachodnich, na wysokości 2066 m. npm. około 60 m od wierzchołka, na bardzo kamienistym podłożu.